Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

9. července 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Společná obchodní politika – Dumping – Antidumpingové clo uložené na dovoz spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Nařízení (ES) č. 91/2009 – Platnost – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 2 odst. 10 a 11 – Právo na obhajobu“

Ve věci C-104/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska) ze dne 8. února 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 11. února 2019, v řízení

Donex Shipping and Forwarding BV

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (zpravodajka) a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. prosince 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Donex Shipping and Forwarding BV, Y. Melinem, avocat, jakož i J. Biermaszem, advocaat,

– za nizozemskou vládu M. Bulterman a J. Langerem, jako zmocněnci,

– za Radu Evropské unie H. Marcos Fraile a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominenem, avocate,

– za Evropskou komisi M. Françou a T. Maxian Ruschem, jakož i F. van Schaik a C. E. E. Zois, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. března 2020,

* Jednací jazyk: nizozemština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 29, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Donex Shipping and Forwarding BV (dále jen „Donex“) a Staatssecretaris van Financiën (státní tajemník pro finance, Nizozemsko) ve věci výzev k zaplacení antidumpingového cla za dovoz spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny společností Donex.

Právní rámec

Základní nařízení

3 V době rozhodné z hlediska skutkových okolností, za kterých bylo přijato sporné nařízení, byla ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Evropskou unií obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), naposledy pozměněném nařízením Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. 2005, L 340, s. 17, dále jen „základní nařízení“).

4 Podle čl. 1 odst. 2 základního nařízení:

„Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.“

5 Článek 2 odst. 10 a 11 tohoto nařízení stanoví:

„10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodejů uskutečněných v co nejkratších časových intervalech, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Není-li srovnatelnost takto zjištěných běžných hodnot a vývozních cen uvedena, provedou se pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy u těchto činitelů:

[…]

b) *Dovozní poplatky a nepřímé daně*

Úprava na běžnou hodnotu se provede o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku zpracovaná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u zboží dovezeného do Společenství vybrány nebo vráceny.

[…]

k) *Jiné faktory*

Úprava se může rovněž provést o rozdíly v jiných faktorech, které nejsou uvedeny v písmenech a) až j), pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen ve smyslu tohoto odstavce, zejména pokud se prokáže, že na základě rozdílů v těchto faktorech platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny.

[…]

11. Pokud ustanovení upravující správné [spravedlivé] srovnání nestanoví jinak, bude existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle stanovena na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Běžná hodnota stanovená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů, jestliže se struktura exportních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a jestliže metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr kontrolního vzorku podle článku 17.“

Sporné nařízení

6 Na základě podnětu podaného dne 26. září 2007 European Industrial Fasteners Institute (EIFI) zveřejnila Evropská komise dne 9. listopadu 2007 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2007, C 267, s. 31).

7 Období šetření trvalo od 1. října 2006 do 30. září 2007. Týkalo se některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, s výjimkou spojovacích prostředků z nerezavějící oceli (dále jen „dotčený výrobek“).

8 Dne 4. srpna 2008 dostaly všechny zúčastněné strany k dispozici informační dokument, v němž byla podrobně uvedena předběžná zjištění ve stávající fázi šetření a obsahoval výzvu zúčastněným stranám, aby se k uvedeným zjištěním vyjádřily.

9 Dne 18. září 2008 se konalo setkání znesvářených stran. Tohoto setkání se zúčastnily všechny zúčastněné strany, které předložily připomínky k definici dotčeného výrobku.

10 Na začátku šetření bylo zařazení dotčeného výrobku založeno na kontrolních číslech výrobku. Po tomto setkání znesvářených stran bylo rozhodnuto, že do vlastností výrobků zohledněných při výpočtech rozpětí dumpingu a újmy by měl být zařazen rozdíl mezi běžnými a speciálními spojovacími prostředky, který nebyl původně součástí tohoto zařazení (bod 51 odůvodnění sporného nařízení). Vzhledem k tomu, že několik čínských dovozců a vyvážejících výrobců tvrdilo, že spojovací prostředky vyráběné ve srovnatelné zemi nejsou srovnatelné se spojovacími prvky vyváženými do Společenství čínskými výrobci, šetření prokázalo, že jak speciální výrobky, tak běžné výrobky jsou vyráběny a prodávány v Indii a tyto spojovací prostředky mají stejné základní fyzické a technické vlastnosti jako výrobky vyvážené z Číny (bod 56 odůvodnění tohoto nařízení).

11 Proto se v bodě 57 odůvodnění sporného nařízení konstatuje, že spojovací prostředky vyráběné a prodávané výrobním odvětvím Společenství ve Společenství, spojovací prostředky vyráběné a prodávané na domácím trhu v Číně a spojovací prostředky vyráběné a prodávané na domácím trhu v Indii, která byla použita jako srovnatelná země, a spojovací prostředky vyráběné v Číně a prodané do Společenství jsou obdobné ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

12 Ve sporném nařízení byla běžná hodnota v případě čínských vyvážejících výrobců, kterým nebyl přiznán status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, stanovena na základě informací od výrobce ve srovnatelné zemi. Indie sloužila jako srovnatelná země s ohledem na

podmínky hospodářské soutěže a otevřenost, které charakterizovaly indický trh, a s ohledem na skutečnost, že indický výrobce, který spolupracoval, prodával typy výrobků srovnatelné s typy, které vyváželi čínští vyvážející výrobci (bod 91 odůvodnění tohoto nařízení).

13 Body 97 a 98 odůvodnění sporného nařízení v tomto kontextu uvádí:

„(97) Jedna ze společností, kterým bylo přiznáno individuální posouzení, a někteří dovozci tvrdili, že běžná hodnota získaná od jediného výrobce v Indii, který údajně nevyrábí obdobné typy spojovacích prostředků jako dotyčná společnost, nepředstavuje nejlepší základ pro náležité srovnání. Navrhovali proto, aby v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota vypočtena ‚na jakémkoli jiném přiměřeném základě', v tomto případě na základě vlastních údajů vývozců upravených o údajné zkreslení nákladů na suroviny.

(98) Výše uvedené tvrzení bylo odmítnuto, jelikož bylo zjištěno, že indický výrobce (jak je uvedeno v 91. bodě odůvodnění) prodává rovněž typy spojovacích prostředků, které jsou srovnatelné s typy vyváženými čínskými vyvážejícími výrobci. Jak je objasněno v 103. bodě odůvodnění, byly provedeny příslušné úpravy běžné hodnoty s ohledem na činitele ovlivňující srovnatelnost cen."

14 Pokud jde o srovnání běžné hodnoty a vývozních cen, v bodech 101 až 104 odůvodnění sporného nařízení se uvádí:

„(101) Běžná hodnota a vývozní ceny byly srovnány na základě ceny ze závodu. V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny příslušné úpravy týkající se rozdílů, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen.

(102) Srovnání cen mezi spojovacími prostředky vyváženými z [Číny] a spojovacími prostředky prodávanými na indickém trhu spolupracujícím indickým výrobcem bylo provedeno s rozlišením mezi běžnými a speciálními typy spojovacích prostředků.

(103) Na základě důkazů získaných na místě byly postupy řízení jakosti používané indickým výrobcem, jehož údaje byly použity ke stanovení běžné hodnoty, vyspělejší než postupy zaznamenané u spolupracujících čínských vyvážejících výrobců, kteří vyráběli a vyváželi především běžné typy spojovacích prostředků. V těchto případech byla provedena úprava indické běžné hodnoty na základě nákladů na řízení jakosti zjištěných u indického výrobce.

(104) Kromě výše uvedené úpravy byly provedeny náležité úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a vedlejších nákladů, nákladů na balení, úvěry a bankovní poplatky ve všech případech, kdy bylo zjištěno, že jsou přiměřené, přesné a doložené ověřenými důkazy."

15 V případě společností, které nespolupracovaly, se mělo za to, že celostátní dumpingové rozpětí použitelné na všechny ostatní vývozce z Číny činí 115,4 % ceny CIF na hranice Společenství před proclením (bod 111 odůvodnění sporného nařízení).

16 V bodě 229 odůvodnění sporného nařízení bylo celostátní rozpětí újmy stanoveno na 85 % této ceny.

17 Článkem 1 odst. 1 a 2 tohoto nařízení bylo uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, jiných než z nerezavějící oceli, pocházejících z Číny. Toto clo činí pro „všechny ostatní společnosti", než jsou jmenovitě uvedené společnosti, 85 %.

18 Dne 28. července 2011 přijal Orgán pro řešení sporů Světové obchodní organizace (WTO) (dále jen „OŘS") zprávu odvolacího orgánu zřízeného při WTO, jakož i zprávu skupiny odborníků ve znění zprávy tohoto odvolacího orgánu ve věci „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření

vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli pocházející z Číny“ (WT/DS 397) (dále jen společně „zprávy z roku 2011“). V těchto zprávách bylo mimo jiné konstatováno, že Unie přijetím sporného nařízení porušila několik ustanovení právních předpisů WTO.

Prováděcí nařízení (EU) č. 924/2012, (EU) č. 2015/519 a (EU) č. 2016/278

19 Sporné nařízení bylo pozměněno prováděcím nařízením Rady (EU) č. 924/2012 ze dne 4. října 2012 (Úř. věst. 2012, L 275, s. 1) s cílem provést opravu aspektů prvního z těchto nařízení, které OŘS považoval ve zprávách z roku 2011 za nekoherentní, a uvést toto nařízení do souladu s doporučeními a rozhodnutími OŘS.

20 Článek 1 prováděcího nařízení č. 924/2012 nahradil sazbu antidumpingového cla zavedeného sporným nařízením pro „všechny ostatní společnosti“ sazbou ve výši 74,1 %.

21 Toto nařízení vstoupilo v souladu se svým článkem 2 v platnost dne 11. října 2012.

22 Takto pozměněné antidumpingové clo bylo zachováno prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/519 ze dne 26. března 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, na základě přezkumu před pozbytím platnosti opatření podle čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1225/2009 (Úř. věst. 2015, L 82, s. 78).

23 Dne 18. ledna 2016 přijal OŘS zprávu odvolacího orgánu, jakož i zprávu skupiny odborníků ve znění zprávy tohoto odvolacího orgánu ve věci „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli pocházející z Číny – Žaloba Číny podle článku 21.5 Ujednání o řešení sporů“ (WT/DS 397/RW) (dále jen společně „zprávy z roku 2016“). V těchto zprávách bylo konstatováno, že prováděcím nařízením č. 924/2012 Unie porušila některá ustanovení právních předpisů WTO.

24 Na základě těchto zpráv přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/278 ze dne 26. února 2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. 2016, L 52, s. 24).

25 Článek 1 tohoto prováděcího nařízení zrušuje antidumpingové clo uložené sporným nařízením, ve znění prováděcího nařízení č. 924/2012, a ponechané v platnosti prováděcím nařízením 2015/519.

26 V souladu s články 2 a 3 prováděcího nařízení 2016/278 nabylo toto zrušení účinnosti dne 28. února 2016 a není základem pro vrácení cla vybraného před tímto datem.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

27 V roce 2011 podala společnost Donex celní prohlášení s návrhem na propuštění spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, které dovezla na účet nizozemské společnosti, jež je nakoupila od dvou dodavatelů usazených v Thajsku, do volného oběhu. V těchto prohlášeních uvedla společnost Donex Thajsko jako zemi původu těchto prostředků.

28 Po šetření provedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) však bylo zjištěno, že tyto prostředky pocházely ve skutečnosti z Číny, a podléhaly tedy antidumpingovému clu uloženému sporným nařízením.

29 V důsledku toho byly společnosti Donex zaslány výzvy k zaplacení antidumpingového cla ze dne 4. června 2014. Tato cla byla stanovena na základě sazby 85 %, která se uplatní na „všechny ostatní společnosti“.

30 Společnost Donex napadla tyto výzvy k zaplacení u rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) a poté v odvolacím řízení u Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterodamu, Nizozemsko). Rozhodnutím ze dne 22. prosince 2016 tento soud odvolání, které k němu bylo podáno, zamítl, přičemž odmítl zejména argumenty, kterými společnost Donex zpochybnila platnost sporného nařízení.

31 Proti tomuto rozhodnutí podala společnost Donex kasační opravný prostředek k Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska). Před tímto soudem společnost Donex zopakovala své argumenty, kterými zpochybnila platnost sporného nařízení.

32 Tento soud zdůrazňuje, že závěry, které jsou ve sporném nařízení vyvozeny, je třeba vykládat s ohledem jak na body odůvodnění tohoto nařízení, tak na body odůvodnění prováděcího nařízení č. 924/2012.

33 Zaprvé se uvedený soud zamýšlí nad platností sporného nařízení s ohledem na čl. 2 odst. 11 základního nařízení, pokud jde o určení dumpingového rozpětí. Podle něj z bodů 97 a 98 odůvodnění sporného nařízení ve spojení s bodem 109 odůvodnění prováděcího nařízení č. 924/2012 vyplývá, že čínské vývozy některých typů dotčeného výrobku, pro které neexistuje odpovídající typ výrobku vyráběný a prodávaný výrobcem ve srovnatelné zemi, byly vyloučeny z výpočtu dumpingového rozpětí. Takové vyloučení je přitom neslučitelné s čl. 2 odst. 11 základního nařízení, jak vyplývá z rozsudku ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269).

34 V tomto ohledu si předkládající soud klade otázku, zda řešení přijaté v tomto rozsudku může být použito na projednávanou věc a zda protiprávnost, kterou je stiženo sporné nařízení, je dostatečně závažná na to, aby odůvodňovala jeho prohlášení za neplatné.

35 Zadruhé se tento soud zamýšlí nad platností sporného nařízení s ohledem na čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

36 Zaprvé uvedený soud poznamenává, že Komise při šetření, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení č. 924/2012, odmítla provést požadované úpravy související s dovozními poplatky, nepřímými daněmi ze surovin prodávaných v referenční zemi, jakož i s rozdíly ve výrobních nákladech, takže by bylo možné předpokládat, že sporné nařízení takové žádosti o úpravy nezohlednilo. Vzhledem k tomu, že se Soudní dvůr k této otázce nevyjádřil ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269), je nezbytné položit předběžnou otázku.

37 Zadruhé si předkládající soud klade otázku, zda je sporné nařízení neplatné z důvodu, že Komise neposkytla v průběhu šetření čínským vyvážejícím výrobcům včas nezbytné informace, zejména údaje indického výrobce týkající se určení běžné hodnoty, a tím jim zabránila v tom, aby podložili svéžádosti o úpravy.

38 V případě, že by Soudní dvůr měl za to, že sporné nařízení porušuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení, vyvstává rovněž otázka, zda je toto porušení dostatečně závažné, aby toto nařízení muselo být prohlášeno za neplatné.

39 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je [sporné] nařízení vůči unijnímu dovozci neplatné pro porušení čl. 2 odst. 11 [základního] nařízení z důvodu, že Rada [Evropské unie] při zjišťování dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky nespolupracujících čínských vyvážejících výrobců vyloučila ze srovnání upraveného v tomto ustanovení vývozní transakce týkající se některých typů tohoto výrobku?

2) Je [sporné] nařízení vůči unijnímu dovozci neplatné pro porušení čl. 2 odst. 10 [základního] nařízení z důvodu, že [Rada a Komise] při srovnání běžné hodnoty výrobků indického výrobce s vývozními cenami obdobných čínských výrobků v rámci výpočtu dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky odmítly zohlednit úpravy související s dovozními poplatky a nepřímými daněmi ve srovnatelné zemi (tj. Indii), jakož i rozdíly mezi výrobou a výrobními náklady, nebo z důvodu, že [Rada a Komise] neposkytly (včas) v průběhu šetření spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcům všechny údaje od indického výrobce související se zjištěním běžné hodnoty?“

K předběžným otázkám

40 Podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda je sporné nařízení neplatné ze tří důvodů, z nichž první důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení a druhý a třetí důvod z porušení čl. 2 odst. 10 posledně uvedeného nařízení.

41 Na úvod je zaprvé třeba připomenout, že otázky předkládajícího soudu ohledně platnosti sporného nařízení spočívají zčásti na výkladu tohoto nařízení provedeném ve spojení s prováděcím nařízením č. 924/2012, které Soudní dvůr zrušil rozsudkem ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269), v rozsahu, v němž se týkalo navrhovatelek ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek.

42 V tomto ohledu z časové posloupnosti okolností sporu v původním řízení, tak jak je prezentována předkládajícím soudem, vyplývá, že antidumpingové clo se sazbou 85 %, které je předmětem výzev k zaplacení, dotčených ve věci v původním řízení, bylo stanoveno právě na základě sporného nařízení, které je jediné *ratione temporis* použitelné na tyto okolnosti.

43 Je přitom třeba připomenout, že posouzení platnosti aktu, které Soudní dvůr provádí v rámci řízení o předběžné otázce, má být zpravidla založeno na situaci, která existuje v době přijetí aktu (rozsudky ze dne 17. července 1997, SAM Schiffahrt a Stapf, C-248/95 a C-249/95, EU:C:1997:377, bod 46, jakož i ze dne 1. října 2009, Gaz de France – Berliner Investissement, C-247/08, EU:C:2009:600, bod 49).

44 Z toho vyplývá, že jak přijetí prováděcího nařízení č. 924/2012, tak jeho částečné zrušení rozsudkem ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269) nemohou mít vliv na platnost sporného nařízení, jelikož tyto dvě okolnosti nastaly po přijetí tohoto nařízení.

45 Zadruhé v rozsahu, v němž se účastníci původního řízení a ostatní zúčastnění uvedení v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie, kteří předložili vyjádření Soudnímu dvoru, zabývali otázkou dopadu zpráv z let 2011 a 2016 na platnost sporného nařízení, je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že platnost tohoto nařízení nemůže být posuzována s ohledem na zprávy z roku 2011.

46 Pouze ve dvou výjimečných situacích, které souvisejí s vůlí unijního normotvůrce omezit svůj rozhodovací prostor při uplatňování pravidel WTO, totiž Soudní dvůr připustil, že unijnímu soudu přísluší případně přezkoumat legalitu aktů unijního práva s ohledem na dohody WTO nebo rozhodnutí OŘS konstatující nedodržení těchto dohod. Zaprvé se jedná o případ, kdy Unie zamýšlela

splnit zvláštní závazek přijatý v rámci těchto dohod, a zadruhé o případ, kdy dotčený akt unijního práva výslovně odkazuje na konkrétní ustanovení těchto dohod (rozsudek ze dne 18. října 2018, Rotho Blaas, C-207/17 P, EU:C:2018:840, body 47 a 48, jakož i citovaná judikatura).

47 Je přitom třeba uvést, že sporné nařízení neodkazuje výslovně na ustanovení právních předpisů WTO ani z něj nevyplývá, že Rada přijetím tohoto nařízení zamýšlela splnit zvláštní závazek přijatý v tomto rámci. Kromě toho zprávy z roku 2011 pocházejí z doby po přijetí tohoto nařízení, a nemohou tedy představovat právní základ (rozsudek ze dne 18. října 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, bod 51).

48 Ze stejných důvodů nelze platnost sporného nařízení posuzovat ani s ohledem na zprávy z roku 2016.

49 Vzhledem k formulaci těchto úvodních poznámek je třeba postupně posoudit tři důvody neplatnosti nadnesené předkládajícím soudem.

50 V první řadě se tento soud zamýšlí nad otázkou, zda je sporné nařízení v rozporu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení v rozsahu, v němž Rada při stanovení dumpingového rozpětí pro nespolupracující čínské vyvážející výrobce vyloučila ze srovnání uvedeného v tomto ustanovení vývozní transakce některých typů dotčeného výrobku.

51 Je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení stanoví pro účely výpočtu dumpingového rozpětí dvě metody srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Podle judikatury Soudního dvora jsou Rada a Komise (dále jen společně „unijní orgány“) povinny bez ohledu na zvolenou metodu srovnání zohlednit veškeré vývozní transakce do Unie, které se týkají výrobku dotčeného šetřením, jak je definován při zahájení šetření, a nemohou tedy vyloučit vývozní transakce do Unie, které se týkají některých typů tohoto výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, body 53, 60, 61 a 68).

52 V projednávaném případě na rozdíl od předpokladu, na němž je založen první důvod neplatnosti, z žádného bodu odůvodnění sporného nařízení ani z žádné skutečnosti obsažené ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá, že unijní orgány pro účely přijetí tohoto nařízení, a konkrétně při srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny pro účely výpočtu dumpingového rozpětí, vyloučily vývozní transakce, které se týkají některých typů posuzovaného výrobku.

53 Naopak, jak body 56 a 57 odůvodnění, tak bod 102 odůvodnění sporného nařízení nasvědčují tomu, že unijní orgány skutečně pro účely srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny zohlednily všechny vývozní transakce, které se týkají dotčeného výrobku. Podle bodů 56 a 57 odůvodnění tohoto nařízení bylo totiž šetřením, které vedlo k přijetí tohoto nařízení, prokázáno, že jak speciální, tak běžné spojovací prostředky byly vyráběny a prodávány v Indii a že spojovací prostředky vyráběné a prodávané čínskými vyvážejícími výrobci a spojovací prostředky vyráběné a prodávané na domácím trhu v Indii mají stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a jsou obdobné. Pokud jde o bod 102 odůvodnění uvedeného nařízení, ten rozlišuje mezi běžnými typy a speciálními typy spojovacích prostředků.

54 Z bodů 97 a 98 odůvodnění sporného nařízení, které předkládající soud konkrétně zmiňuje v odůvodnění své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nelze vyvodit žádný jiný závěr. Tyto body odůvodnění totiž v odpovědi na argument předložený v průběhu šetření, pouze uvádějí, že indický výrobce prodával typy spojovacích prostředků srovnatelné s typy vyváženými čínskými vyvážejícími výrobci a že za účelem zajištění srovnatelnosti cen byly provedeny přiměřené úpravy běžné hodnoty.

55 V této souvislosti, i když unijní orgány provedly, jak uvádí předkládající soud, úpravy běžné hodnoty za účelem zajištění srovnatelnosti cen, tato okolnost v žádném případě neznamená, že unijní orgány při srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny vyloučily transakce týkající se některých typů dotčeného výrobku. Srovnatelnost cen je totiž zohledněna nikoli v rámci použití čl. 2 odst. 11 základního

nařízení, nýbrž v rámci použití čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 68).

56 Zadruhé je třeba dodat, že Komise v odpovědi na žádost Soudního dvora předložila před Soudním dvorem podrobnosti výpočtu dumpingového rozpětí pro nespolupracující čínské vyvážející výrobce spolu s vysvětlením týkajícím se tohoto výpočtu. Z analýzy těchto skutečností vyplývá, že unijní orgány pro účely tohoto výpočtu systematicky zohledňovaly veškeré vývozní transakce dotčeného výrobku.

57 Unijním orgánům tudíž nelze vytýkat, že při srovnání podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení vyloučily ve sporném nařízení pro účely výpočtu dumpingového rozpětí v případě nespolupracujících čínských vyvážejících výrobců transakce spojené s některými typy dotčeného výrobku.

58 V druhé řadě si předkládající soud klade otázku, zda sporné nařízení porušuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení z důvodu, že v rámci výpočtu dumpingového rozpětí pro dotčené výrobky unijní orgány odmítly při srovnání běžné hodnoty výrobků indického výrobce a vývozních cen obdobných čínských výrobků zohlednit úpravy spojené s dovozními poplatky a nepřímými daněmi v Indii, jakož i rozdíly ve výrobě a výrobních nákladech.

59 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 10 základního nařízení stanoví, že nemůže-li být běžná hodnota a vývozní cena předmětem spravedlivého srovnání, provedou se náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny.

60 Dále je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora, pokud účastník řízení žádá podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení o úpravy určené k dosažení srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí, musí tento účastník předložit důkaz, že je jeho žádost odůvodněná (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. května 1987, Nachi Fujikoshi v. Rada, 255/84, Recueil, s. 203, bod 33, jakož i ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 58).

61 V projednávané věci z bodů 101 až 104 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že unijní orgány uskutečnily za účelem provedení spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozních cen určité úpravy.

62 Naproti tomu nic nenasvědčuje tomu, že unijním orgánům byly předloženy žádosti o provedení úprav souvisejících s dovozními poplatky a nepřímými daněmi v Indii, jakož i s rozdíly ve výrobě a výrobních nákladech.

63 Tato posledně uvedená okolnost je potvrzena analýzou všech připomínek, které Komise v průběhu šetření obdržela od zúčastněných stran v návaznosti na zaslání informačního dokumentu všem těmto stranám. Tyto připomínky, které Komise v projednávané věci předložila na žádost Soudního dvora, totiž neuvádějí žádnou žádost o takové úpravy, jako jsou úpravy uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku.

64 Vzhledem k tomu, že nebyla předložena žádná žádost o takové úpravy, jako jsou úpravy uvedené v bodě 62 tohoto rozsudku, a při neexistenci jakékoliv informace usilující o prokázání jejich opodstatněnosti, nelze unijním orgánům vytýkat, že takové úpravy ve sporném nařízení neprovedly. Za těchto podmínek není s ohledem na diskuzi vedenou před Soudním dvorem nezbytné určit, zda a případně za jakých podmínek se takový dovozce, jako je společnost Donex, může před vnitrostátním soudem dovolávat údajného opomenutí těchto orgánů provést tyto úpravy.

65 Zatřetí se předkládající soud zamýšlí nad otázkou, zda sporné nařízení porušuje čl. 2 odst. 10 základního nařízení z důvodu, že v průběhu šetření, které vedlo k jeho přijetí, unijní orgány neposkytly, nebo včas neposkytly spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcům všechny údaje o indickém výrobci související se zjištěním běžné hodnoty.

66 V tomto ohledu z odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že tento soud má za to, že vzhledem k tomu, že tyto údaje nebyly čínským vyvážejícím výrobcům sděleny přinejmenším včas, bránily jim unijní orgány v tom, aby své žádosti o úpravy řádně odůvodnily. Stejně tak společnost Donex v písemném vyjádření předloženém Soudnímu dvoru tvrdí, že toto opožděné sdělení bránilo těmto vyvážejícím výrobcům v odpovídajícím uplatnění jejich práva požadovat úpravy a podložit za tímto účelem svéžádosti.

67 Aniž je dotčena otázka, zda čl. 2 odst. 10 základního nařízení ukládá unijním orgánům povinnost poskytnout zúčastněným stranám informace týkající se určení běžné hodnoty na základě cen výrobce ve srovnatelné zemi, zdá se, jak správně poznamenávají unijní orgány a jak uvedl generální advokát v bodě 64 svého stanoviska, že třetí důvod neplatnosti spočívá v podstatě v tom, že je těmto orgánům vytýkáno porušení práva na obhajobu čínských vyvážejících výrobců, kteří uplatnili svá procesní práva v průběhu šetření, jež vedlo k přijetí sporného nařízení.

68 Z judikatury Soudního dvora přitom vyplývá, že společnost, která se neúčastnila dumpingového šetření a není propojena s žádným vyvážejícím výrobcem ze země, která je předmětem šetření, si sama nemůže nárokovat právo na obhajobu v průběhu řízení, kterého se neúčastnila (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 73).

69 Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 60 svého stanoviska, totéž musí platit tím spíše, pokud se taková společnost hodlá dovolávat porušení práva na obhajobu vyvážejících výrobců ze země, vůči níž je vedeno šetření, se kterými není nijak propojena.

70 Jak totiž uvedl generální advokát v bodu 57 svého stanoviska, v systému antidumpingového řízení základní nařízení přiznává některým dotčeným subjektům procesní práva a záruky, jejichž uplatnění však závisí na aktivní účasti těchto subjektů v samotném řízení, která musí být vyjádřena přinejmenším prostřednictvím podání písemné žádosti ve stanovené lhůtě.

71 V projednávané věci z informací ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že ani společnost Donex, ani její dodavatelé se neúčastnili šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, a dále že není patrné, že by společnost Donex byla propojena s čínskými vyvážejícími výrobci, kteří se tohoto řízení účastnili. Jak uvedl generální advokát v bodě 65 svého stanoviska, tato společnost se tedy nemůže dovolávat případného porušení jejich práva na obhajobu.

72 Tento závěr nemůže být zpochybněn okolností, že třetí důvod neplatnosti formálně vychází z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení z důvodu vady, kterou je stiženo spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Případná vada, kterou by bylo stiženo toto srovnání, by totiž byla pouze potenciálním důsledkem údajného opomenutí sdělit – přinejmenším učinit tak včas – některé informace čínským vyvážejícím výrobcům. Jak již bylo uvedeno v bodě 67 tohoto rozsudku, toto opomenutí by přitom představovalo, pokud by bylo prokázáno, porušení jejich práva na obhajobu.

73 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba na položené otázky odpovědět tak, že jejich posouzení neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost sporného nařízení.

K nákladům řízení

74 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Přezkum předběžných otázek neodhalil nic, čím by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky.

Podpisy.